

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי י"ח אלול תשפ"ב | דף היומי בבלי: כתובות ע' | דף הכולל: כתובות פג.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן מ"ח עד תחילת סימן נ"ו.
מוסר: שמירת הלשון - פרק ה' 'וכאשר נתבונן' עד פרק ה' 'וכן שיכת'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער הכניעה פרק ד' עד פרק ה' 'והחמישי כאשר יחשוב בגדולת הבורא'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

האדמו"ר המפורסם נכנס להיכל הישיבה ואף אחד לא התייחס אליו | הסוד המופלא שמאחורי אריכות ימיה של מלכת אנגליה | הסיפור שעדיין לא סופר אודות מרן החזו"א זי"ע | 2488

הסיפור היומי

מדבריו של הרבי משאץ זי"ע לא נפל דבר
ארצה: בשבוע שעבר, בשיבה טובה ומופלגת של
תשעים ושש שנים, הלכה אותה נסיכה, בתו של
ג'ורג' השישי מלך בריטניה, בדרך כל הארץ...

הסוד המופלא שמאחורי אריכות ימיה של מלכת אנגליה

יקותיאל יהודה גנזל

סיפור מעניין התקבל לידי ע"י עמיתי המכובד הרב אורי בלוי מבית שמש. הוא שמעו בליל שישי החולף מפי כ"ק אדמו"ר משאץ דרוהוביטש שליט"א אשר משכנו בבית שמש. הרבי סיפר על זקנו, הצדיק הגדול ובעל המופתים הרה"ק רבי שלום משאץ זי"ע אשר פעל ונטמן בלונדון רבתית לפני שנות דור.

הסיפור מגולל את הימים שלקראת מלחמת העולם השנייה בבריטניה פעלו רבנים ואישי ציבור, לצד אנשי עסקונה ובעלי כוח, לארגן את 'טרנספורט הילדים' ('קינדער טרנספורט') הנודע שהציל כשנים עשר אלף ילדים מאזור הכיבוש הנאצי. רבבה מתוכם - ילדים יהודיים שחיהם הוענקו להם לשלל (בטרנספורט ההוא שהה בין היתר מרן הגה"צ רבי יצחק טוביה ווייס זצוק"ל, גאב"ד 'העדה החרדית' בירושלים).

בימים שקדמו לאישור הטרנספורט בידי הממשלה הבריטית, נעשתה שתדלנות גם בבית המלוכה. אל הרב הראשי שהתייצב לפני

מלך בריטניה, ג'ורג' השישי, התלווה גם הרבי הצדיק משאץ זי"ע. בהיותם ניצבים לפני המלך, הוא התרשם מאד למראה פניו המבהיקות של הצדיק החסידי עד שפנה אליו וביקשו שיאציל מברכתו על בתו הנערה. "בתי חולה במחלת הנפילה. יתפלל נא הרבי עליה שתוכל לחיות".

והרבי השיבו בבהירות: "אם תאשר את הטרנספורט שיציל את הילדים הרבים ממלתעות הנאצים, ברך אברך את בת המלכה, הנסיכה. לא רק שתוכל לחיות, אלא שמחלתה תיעלם כליל ולא יישאר לה כל זכר".

המלך התרגש מהדברים ועל אתר אישר את קיום ה'קינדער טרנספורט'. מבצע החילוץ והצלת הנפשות הגדול יצא לדרך ואילו בתו של המלך החלימה כליל.

בשבוע שעבר, בשיבה טובה ומופלגת של תשעים ושש שנים, הלכה אותה נערה שהיתה לקשישה ולמלכת אנגליה - בדרך כל הארץ ואל עפר שבה.

(המבשר)

לפתע מעד אחד הנכדים ונפל במעלה המדרגות. אמי עצרה את כולם והכל ניגשו אל הנכד הבוכה להרימו ולהרגיעו. לא עברו מספר שניות, וקול רעש גדול החריד את כל האזור...

Moti Karelitz/Flash90

נפילה תחת נפילה - סיפור נפלא על רחמי ה' והשגחתו הפרטית

"אחי הגדול עלה ראשון עם כמה נכדים אל הגשר, בעוד אמי היתה עדיין סמוך לתחנת האוטובוס, והחלה זה עתה לעלות במדרגות הגשר עם שאר הקטנטנים. לפתע מעד אחד הנכדים שהיה בקבוצה של אמי ונפל במעלה המדרגות הגשר. אמי עצרה את כולם, והכל ניגשו להרים את הנכד הכואב ולהרגיע את רוחו.

"הם טיפלו בו במשך כמה שניות, ואז, תוך כדי שהם נמצאים במדרגות הגשר נשמע קול רעש גדול וזעזוע אדיר שטלטל את כל הגשר. המשאית נכנסה בגשר והפילה אותו! ואם תשאלו איזה צד קרס? - היה זה חציו של הגשר הסמוך לגבעת שמואל, בו היתה אמורה להימצא הקבוצה של אמי עם שאר הנכדים. אם לא שבאותו רגע בדיוק מעד הנכד הקטן ובכה, היו הם עולים כרגיל על הגשר, וזה היה נגמר חלילה באסון איום ונורא!

"אמי שראתה את הגשר קורס מטרים בודדים ממנה, נכנסה לפחד והתקשרה בבהלה אל אחי הגדול: 'מה קורה? אתה בסדר? עברת את הגשר?' אחי סיפר לה כי ממש ברגע שסיים לחצות את הגשר עם שאר הקטנים, הרגיש את הגשר רועד וראה אותו קורס מטה, אך ב"ה הם עברו בשלום".

גם הצער והסבל הינם חסד ורחמים גמורים! וכבר כתב האבן עזרא (על הפסוק 'בנים אתם לה' אלקיכם לא תתגודדו וגו'): "אחר שתדעו שאתם בנים לה', והוא אוהב אתכם יותר מאהבת אב לבן, לכן אל תתגודדו על כל מה שיעשה, כי כל אשר יעשה לכם לטוב הוא. ואם לא תבינוהו כמו שלא יבינו הבנים הקטנים את מעשה אביהם רק יסמכו עליו - כן אתם תסמכו על ה', וזהו שאמר 'כי עם קדוש אתה לה' אלוהיך', שבכם בחר ה' להיות לו לעם, לכן תאמינו בו בכל לב ונפש כי הכל בחשבון ממעל לטובתכם ולהנאתכם".

(טוב לחסות בה' גיליון 544)

לפני מספר שנים התרחש כידוע אסון הקריסה של גשר הולכי רגל המחבר בין הערים בני ברק וגבעת שמואל. היה זה בשעת דמדומי חמה, משאית הנושאת על גבה זרוע מנוף שלא היה מקופל נכנסה בגשר הולכי רגל וגרמה לקריסתו ולמותו של נהג המשאית.

רק כדי להבין את גודל הנס, עלינו לזכור כי המאורע התרחש בשעה העמוסה ביותר בכביש גהה: שעות הצהריים / ערב, בהם נוסעים מאות רכבים באזור זה, ובפרט שעל גשר זה עוברים עשרות בני אדם מידי שעה העושים את דרכם מבני ברק לגבעת שמואל ובחזרה. בניסים גדולים ובהשגחת ה', הגשר היה ריק מבני אדם באותו רגע, כאשר שניות ספורות בלבד קודם לכן עוד עברו בו כמויות גדולות של הולכי רגל.

נער מהעיר בני ברק שהיה סמוך לגשר בעת הקריסה, סיפר סיפור מרתק ונפלא, הממחיש את גודל השגחת ה' על כל ברואיו, וכי כל מה שהוא עושה הכל לטובה:

"היה זה ביום שני בשעות הצהריים המאוחרות. חזרנו עם כל בני המשפחה, ההורים, הילדים ואף הנכדים מטיול בארץ בימי חופשת בין הזמנים, ועשינו את דרכנו בחזרה אל ביתנו אשר בשכונת 'רמת אלחנן' שבבני ברק. האוטובוס הוריד אותנו בתחנת הגשר של גבעת שמואל, ומשם התחלנו לעשות את דרכנו לעבר הגשר, על מנת לעלות עליו ולהגיע לצד השני, אל ביתנו שבעיר בני ברק.

"מכיון שהיינו קבוצה גדולה של בני המשפחה המורחבת ב"ה, מטבעם של דברים כל אחד הלך בקצב שלו, כך שיצא שהתפצלנו לשתי קבוצות - קבוצה אחת של כמה מהנכדים עשתה את דרכה עם אחי הגדול והחלה לעבור את הגשר, בעוד שהקבוצה השניה בה היתה אמי עם שאר אחי הקטנים ועוד כמה נכדים, הלכו לאט יותר, בקצב עדין ואיטי.

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

שבת אחת, כמה חודשים לאחר פטירת החזו"א, כאשר נכנס הגאון רבי שמריהו גריינמן זצ"ל לברך את הרבנית ע"ה בברכת 'שבת שלום', היא קידמה את פניו ואמרה: "הוא היה כאן הלילה"

אם חשבנו ששמענו כבר את כל הסיפורים אודות מרן החזו"א זצ"ל, יבוא המעשה דלהלן וילמד שעדיין יש מה לחדש...

ברחוב רשב"ם 10, שהפך לתל-תלפיות לכל כלל ישראל. אשתו הרבנית של מרן החזו"א התגוררה אף היא - לאחר שנפטר בעלה ועזבה את דירתם הראשונה - בבנין של הגר"ח, ברחוב רשב"ם 23. בשבועות ובחודשים שלאחר-מכן השתדל הרב לדרמן להזדרז ולסיים את בניית בית הכנסת, ואבא שלי - מספר הרה"ג רבי אברהם-דב - העביר לשם את ארונות הספרים שהיו בבית הכנסת בביתו של החזון איש. אנחנו התגוררנו, ממשיך הבן לספר, ליד 'תפארת ציון'. במשך כל ימות השבוע היה קשה לאבא להתפלל במנין 'הנץ' של לדרמן, אבל בשבת-קודש עשה מאמצים להגיע לשם, ולאחר התפילה היה נוהג להיכנס לבית הרבנית של החזון איש, ולברך ולהתברך בברכת 'גוט שאבעס'.

והנה, בשבת אחת, והיה זה כמה חודשים לאחר הפטירה, ולאחר שהעבירו כבר את בית הכנסת של החזו"א לדרמן, מקדמת הרבנית ע"ה את פני הגאון רבי שמריהו זצ"ל, ואומרת: "הוא היה כאן הלילה".

הרב גריינמן מספר שגם הוא התלווה לאביו בביקור אצל הרבנית, ושניהם הזדעזעו למשמע המשפט שיצא מפיה. הם הבינו שהיא מתכוונת שבעלה, מרן החזו"א זצ"ל, בא אליה בחלום הלילה, אבל לא ידעו במה מדובר.

והרבנית המשיכה: "הוא שאל למה לא הוציאו את כל הדברים מהדירה? שאלתי אותו מה לא הוציאו, והוא השיב: 'את הסטנדר'". בנו של הגאון רבי שמריהו מספר, שהסטנדר אליו התכוון החזון איש, לא היה כדוגמת הסטנדרים של ימינו, אלא דף של עץ שהיה מחובר לקיר, ועליו היה החזו"א מניח את הסידור ומתפלל. כמובן שמיד במוצאי השבת הגיעו לדירה ופינו את הסטנדר.

כששאלנו את פי מרן הגר"י זילברשטיין מה בדיוק אפשר ללמוד מסיפור זה, השיב לנו ואמר, שיש כאן הרבה דברים שאפשר להסיק, ובמיוחד באיסור גזל החמור, ועד כמה היה אכפת למרן החזו"א אפילו על דבר כזה הנמצא בדירה של אדם אחר. (קול ברמה - בטאונה של רמת אלחנן בעריכת הרב משה מיכאל צורן שליט"א)

כמה ספרים, כמה סיפורים, כמה חכמה ומוסר, אפשר היה לשאוב עד היום מהדברים שסופרו על רבן של כל בני הגולה, מרן ה'חזון איש', הוא הגבר הוקם-על, שנשא בעולה של היהדות החרדית שהשתקמה בארץ ישראל לאחר השואה הנוראה שכיילתה חלק ניכר מהעם היהודי, התווה את השקפת התורה ודרך-החיים שלה בקרב כל שכבות הציבור ניווט, את הקהל בספינת התקופה הסוערת, ומלבד ספריו בהם הטביע את חותמו ההלכתי והתורני, ראו כולם את תבניתו וחומתו גם במערכות הציבוריות.

אבל אם חשבנו ששמענו כבר את כל הסיפורים אודות מרן זצ"ל, יבוא המעשה דלהלן שהושמע בימי ה'שבעה' לפטירתו של הגאון רבי משה הלוי זצ"ל, מייסדו ומנהלו של ת"ת 'תשב"ר', וילמד שעדיין יש מה לחדש... הסיפור הושמע בפני האבלים על-ידי הרה"ג רבי אברהם-דב גריינמן, בנו הבכור של הגאון רבי שמריהו גריינמן זצ"ל.

הבית בו התגורר מרן החזון איש, ברחוב הקרוי כיום על שמו, נבנה במיוחד על-ידי יהודי משיקאגו, שרצה מאוד שהחזו"א יתגורר בו חנים, אבל גדול-הדור סירב, ואמר שאינו מוכן להיכנס להתגורר בבנין, אלא אם כן ישלם שכר-דירה מדי חודש בחודשו. על פרשה זו בעצמה אפשר לכתוב רבות, אבל לא על כך באנו לדבר. בבנין זה התגורר גם מרן ה'קהלות יעקב' זצ"ל, וכאשר נפטר החזון איש, והתורם רצה להחזיר את המבנה לרשותו, יצא הסטייפלער מהדירה. הוא עשה זאת במהירות האפשרית, כדי שלא להמרות את רצון בעל-הבית, ויש מספרים שכבר בשעות הראשונות, בטרם עבר לדירה אחרת, הוציא מרן את חפציו לרחוב, כדי לא לעבור על איסור גזל.

בדיוק באותה תקופה פתח הגאון רבי שמואל גריינמן זצ"ל בהשתדלות להקים את הבניינים בשיכון חזון איש ברחוב רשב"ם, והביא גם את הרב לדרמן שהתגורר בתל אביב, כדי שיקים בית כנסת בשיכון. הסטייפלער עבר להתגורר בבנין בו התגורר בנו, מרן הגר"ח זצ"ל, ורק לאחר מכן העתיק את דירתו לבנין המפורסם

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל? שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

"פעם ראיתי תמונה של הרב'ה מגור זי"ע מסתובב בהיכל ישיבת גור בין הבחורים, והם לא מתייחסים אליו. מתנדנדים מול הגמרא כאילו לא שמים לב לנוכחותו. וזה היה מאוד מוזר לי..."

"עד שהבנתי את ההסבר לכך, ואיך הוא קשור לעבודה שלנו בחודש אלול" | 'אני' --- 'לדודי'

אני עסוקה באיך אני נראית לבעלי! אני לא עסוקה ב'אני', אדרבה, אני עסוקה להגיש את ה'אני' הזה לדודי, ולכן אני עסוקה כל היום ב'אני', כדי שיהיה לי את מי להגיש לדודי...
רגע אחרי החתונה אני אעלם. אני כבר לא אתעסק עם עצמי. אני כל הזמן אהיה עסוקה לתת לדודי. להכין לו ארוחת בוקר, לתת לו 'מעשה ידיים', לעזור לו. החל מיום אחרי החתונה אני כל כולי מתבטלת לבעלי. אבל כעת, ברגע שלפני החופה, אני עסוקה דווקא ב'אני', כדי שיהיה לי מה לתת לדודי! כל ה'אני' הזה הוא בעבור - דודי!!

הנקודה הדקה הזו היא בתמציתיות כל העבודה של חודש אלול הממשמש ובא!
שתבין: כשיגיע כבר חודש תשרי, אז אני כבר מתבטלת לדודי. בר"ה קיבלתי על עצמי עול מלכות שמים. בעשרת ימי תשובה נכנעתי לפניו, וביום כיפור אני צם ומתבטלת לגמרי. אני מוחק את ה'אני' שלי. זה מה שיקרה בחודש תשרי.
אבל בחודש אלול? זה ההפך הגמור! בחודש אלול זה יום החופה של הכלה! ביום הזה אני עסוקה רק עם עצמי. אני כל הזמן מסתובבת סביב 'אני', כדי שיהיה לי מה לתת אני - - - לדודי!!
אם אני אמחק את עצמי לגמרי, לא יהיה 'אני', ואם לא יהיה 'אני' אז לא יהיה 'אני' לדודי.
הבנת את המשפט הזה? אני אתן לך דוגמא:
פעם ראיתי תמונה של הרב'ה מגור זי"ע"א מסתובב בהיכל ישיבת גור בין הבחורים. והבחורים כאילו לא מתייחסים אליו. הם מתנדנדים מול הגמ' ולומדים בינם לבין עצמם כאילו הם 'לא שמו לב' לנוכחותו של הרב'ה...
וזה היה מאוד מוזר לי! מדובר פה בבחורים שמסוגלים 'לעמוד על הראש' בשביל לזכות לעמוד על קצה הגלריה בשביל לראות את הרב'ה אי שם מרחוק... ופתאום כאן הרב'ה בכבודו ובעצמו עומד מולם ממרחק אפס, והם בהפגנתיות כאילו לא מתייחסים אליו. מה קרה??
אז הסבירו לי, שהרב'ה מגור בא לשיבה במטרה בשביל לראות איך הבחורים לומדים. אם ברגע שהבחורים יראו אותו הם מיד יקומו ממקומם ויעמדו כאילו עכשיו יש טיש, אז הם באמת יזכו

הרב שמואל פולק

חתן וכלה ביום חופתם! היום הגדול ביותר בחיים! יום הכיפורים בה"א הידיעה. ביום הזה נמחלים כל עוונותיהם! זה היום שעליו קונן הרבי מקוצק ואמר: הוי, כזה יום גדול... רק חבל שנותנים אותו לכאלה ילדים צעירים...
ובכן, החתן ביום חופתו, כמה שבמשך השנה הוא חברהמן ואפילו ליצן, אבל ביום החופה הוא משתדל כמה שיותר להתעלות מעל עצמו. הוא צם, מתפלל, בוכה, נוסע לכותל ומכה על לבו ואומר 'על חטא' בדמעות שלישי. אומר את כל ספר התהילים. יש כאלו שנוהגים גם לעשות ציצית ביום הזה. זה לא יום של בדיחות, זה יום שכל כולו כובד ראש. יום של תשובה וידוי ועזיבת החטא.

עד כאן החתן. והכלה?... אל תשאל! הבדל שמים וארץ.
כל היום הגדול הזה, מה היא עושה? עומדת מול המראה... כל היום עסוקה בבגדים וקישוטים ואיפורים ושמלות... זה מה שהיא עושה מהבוקר עד הכניסה לאולם. כשהייתי בחור ממש ממש צעיר הייתה לנו שמחה משפחתית והייתי מהצד של הכלה, ולראשונה נחשפתי מקרוב לתופעה. התפלאתי מאד...
כלה, אין לך מה לעשות ביום הקדוש הזה, רק את ה'שטויות' האלו? האם גם בערב יום הכיפורים את מסתובבת בחנויות תכשיטים ברחוב רבי עקיבא בבני ברק?? בדיוק ביום הקדוש הזה לשבת ולהתעסק כל יום עם עצמך. 'איך אני נראית'... 'אני' 'אני'...
תתפללי, תזעקי, תבכי! תקרעי את השמים! זה היום הגדול ביותר שלך! תלמדי מהחתן, הוא כבר סיים היום פעם אחת את ספר התהילים, והוא בדרך לסיים את הספר השני... הוא מתפלל על כל חיי הנישואין העתידיים, הוא מתפלל על כל הנשמות הקדושות שאתם הולכים להעמיד (שהם הולכים להופיע ולהשתתף בחופה שלכם...) הוא מתפלל על היעוד הכללי שלכם בתיקון השלם. ואילו את?? עדיין יושבת פה מול המראה ועסוקה בעצמך... 'איך אני נראית'...
הייתי אז צעיר מאוד, לכן לא ענו לי, לא הסבירו לי, לא נתנו לי מענה מספק לשאלה. אבל יום אחד קצת התבגרתי, ואז קלטתי את הסוד הגדול...
כן!! הכלה ביום החופה עסוקה כל היום בעצמה! 'אני'... 'אני'... 'איך אני נראית'...
אבל כל ה'אני' הזה, זה אני -- לדודי!!!

אברהם אבינו הוא הראשון שגילה את המציאות ששמה 'אני'!
כן, אני הקטן - שווה! אני חשוב! אני גדול! כל ההשפעות של
העולם תלויות בי. אני בעצמי המרכבה, ואם אני לא אהיה שותף
של הקב"ה במעשה בראשית, העולם כולו יחרב.

לכאורה: אין לך גאווה יותר גדולה מזו. אברהם אבינו 'מאמין
בעצמו'... חושב שהוא שווה משהו... חושב שהרבש"ע צריך אותו.
איפה שמענו כאלו דברים? ר' עזריאל היה אומר, שכשאברהם
אבינו היה נכנס לבית מדרש של נח, היו זורקים אותו מכל
המדרגות. איך אתה מדבר? איך אתה מעיז להגיד שהקב"ה צריך
אותך? מי אתה, מי אתה בכלל??

ומה אברהם אבינו עונה: אני - - - לדודי!!!
אני לכשעצמי - ואנוכי עפר ואפר. אבל הקב"ה ברא אותי
ושלח אותי לעולם הזה בשביל מטרה. אז אני! אני קיים! ובשביל
מה ה'אני' הזה קיים? אני - - - לדודי!

אני מכיר ב'אני' שלי שאני יכול לעשות המון המון נחת רוח
לאבא שבשמים. ואני גם יכול לגרום לו המון המון צער. הסיבה
שדור המבול ודור הפלגה כ"כ הכעיסו את הקב"ה, למה הם
הכעיסו את הקב"ה? כי 'מי אני?' אני מעניין את הקב"ה? מה
אכפת לו ממני, אני לא מעניין אותו בכלל. על זה מגיע אברהם
אבינו ואומר: כן! יש אני! ה'אני' הזה קיים. לא בשביל להיות
גאוותן, אלא אני - - - לדודי! להכיר ולהבין שה'אני' הזה מאוד
מאד משנה להקב"ה. אני מאוד חשוב להקב"ה והוא מתייחס לכל
מעשה שלי.

זו הנקודה שאנחנו צריכים מאוד לחדד בחודש אלול בפרט,
ובדורנו האחרון בכלל.

יש יצר הרע מיוחד לדבר בענוותנות יתר על הכח שלנו. מי
אנחנו, מה אנחנו...

וצריך לדעת שענווה אין כאן! אלא עצת היצר אחת גדולה יש
כאן!

צריך להכיר באני! להכיר עד כמה אני חשוב אצל הקב"ה, עד
כמה אני 'יושב' אצלו על השיברים הכי גדולים. שכל העולם כולו
נברא בשבילי. וההכרה הזו מטרתה אחת ויחידה: אני - - - לדודי!
אם אני כ"כ חשוב לדודי, אז אני באמת צריך לקחת את העניינים
ברצינות ולהשתדל בכל הכח לעשות לו נחת רוח ולא לגרום לו
צער.

כיום ניתן להצביע על תשעים אחוז מהקשיים שלנו ברוחניות,
ולומר בפה מלא:

אין לנו בעיה עם דודי! יש לנו בעיה עם אני! עם דודי אנחנו
מסתדרים מצוין. אנחנו לא כמו המושומדים האלו של פעם
שכופרים במציאות ה' ואין פחד אלוקים לנגד עיניהם. אנחנו
אנשים רכים, פחודים מכל צרות. אין אף אחד מאיתנו שכופר
במציאות ה'. עם דודי אנחנו מסתדרים. אז איפה הבעיה שלנו?
עם 'אני'! מי אני? האם אני מעניין את הקב"ה? אם אני אעשה

לראות את הרב'ה, אבל הרב'ה הפסיד אותם!! כי הרב'ה בא לכאן
בשביל לראות אתכם לומדים, אז תנו לו, תנו לו לראות אתכם.
ולכן, לצורך העניין הבחורים עכשו כאלו מתעלמים מקיומו של
הרב'ה!! הם יושבים ולומדים כאילו הוא לא נמצא... והמטרה היא
בשביל לאפשר לרב'ה לראות אותם בגודל טבעי, כמות שהם, איך
הם מתנהגים בשגרת לימוד בבית המדרש.

הנה לך דגם של 'אני לדודי'. אם אני אמחק את עצמי, אם
מרוב רצון להתבטל לדודי אני אמחק את כל ה'אני' שלי, מי יהיה
המפסיד הגדול ביותר? - דודי! הוא רוצה אותי. הוא מגיע פה
לראות אותי. הוא מחפש אותי. והנה, הוא רק מגיע, ואני אינני!
אני נעלמתי! אסור לי לעשות לו את זה. כמו שהבחורים צריכים
להיות כעת טבעיים כדי לאפשר לרב'ה לבא ולראות אותם איך
הם חיים כאן כמות שהם במיטבם, ככה הקב"ה שלח אותי לעולם
הזה, והוא רצה אותי ככה! עם כל ה'אני' שלי. נכון שיש לי זמנים
שאני מתבטל לדודי, אבל סו"ס הוא רוצה גם את ה'אני' שלי
בטבעיות. ולכן אני צריך לדאוג לאני הזה שלי, לדאוג לקיומו,
לדאוג לטבעיותו, מתוך כוונה אחת ויחידה:

אני - - - לדודי!!! כל המטרה של טיפוח האני שלי זה רק
בשביל דודי... שיהיה לי עם מה להופיע לפני דודי...

כלפי מה הדברים אמורים?

אנחנו מחונכים ש"אין עוד מלבדו", הקב"ה ראשון ואחרון
והוא לא צריך אף אחד. הוא היה לפנינו והוא יהיה אחרינו. הוא
לא צריך אותנו בכלל בכלל... אדם כחרס הנשבר, כחציר יבש,
כציץ נובל, כצל עובר, כרוח נושבת וכאבק פורח וכחלום יעוף...
ממילא הקב"ה ממש לא צריך אותנו, אין לנו מה להוסיף לו, וגם
לא לגרוע. כלום. אפס אחד גדול.

המשפטים האלו מוכרים לנו. ככה חונכנו. וברמה העקרונית
זה גם אחד מעקרי האמונה, שהקב"ה הוא כל יכול ולא צריך אף
אחד, גם לא אותנו!

אלא שכעת מתעוררת שאלת השאלות. חידת היקום: אם
הקב"ה באמת באמת לא צריך אף אחד, אז... אז מה אני עושה
פה? בשביל מה הקב"ה ברא אותי??

אם אני כזה יתוש, אז בשביל מה הוא ברא את היתוש הזה?
מה אני מחפש פה??

אז ככה: במשך עשרים דורות מבריאת העולם אף אחד לא
ידע לענות על השאלה הזו! אף אחד לא הצליח לפצח את חידת
הבריאה! מה אנחנו עושים פה ובשביל מה.

עד שיום אחד, לאחר עשרים דורות, הגיע אברהם אבינו והוא
הראשון שהכיר את בוראו וזיהה וגילה שלא פחות ולא יותר:
הקב"ה רוצה אותי! כן, אני, החרס הנשבר, ה'כצל עובר' וכחלום
יעוף, בורא עולם מעוניין בקשר אתי! הוא רוצה אותי! הוא כביכול
צריך אותי!

הוא מעוניין בי כשותף שלו! והוא כביכול לא מסתדר בלעדי!

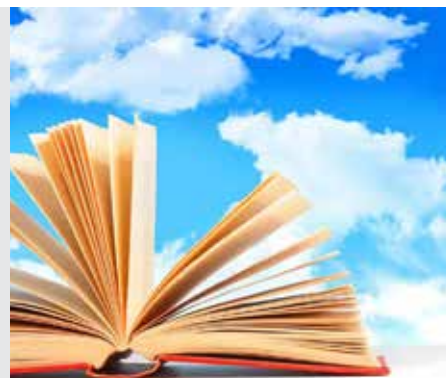
התשובה??? - כי חשוב להקב"ה שנראה כמה מפריע לו, וכמה כעס הוא מפגיין... על מה?? - על תחת אשר לא עבדת את ה' אלוךיך בשמחה ובטוב לבב ומרוב כל. תראי כלה, תראי כמה כעס החתן שלך מפגיין, על מה?? - על החיוך שלך שנמוג, על חוסר השמחה שלך איתו. תראי כמה את חשובה לו ומדברת אליו... חודש אלול מיוחד ומוקדש להאמין ב'אני! מה אני יכול לתת לאבא שבשמים...

(מתוך עלון 'שלהבת' פר' ראה - אב תשע"ט)

מצוה אחת פחות, האם זה משנה להקב"ה? אם אני אסתובב עצוב עם פנים נפולות, זה אכפת להקב"ה?!
פה הבעיה שלנו! פה אנחנו צריכים לעשות עבודת שטח! לעמוד בחודש אלול ולקשט את ה'אני שלי. למלאות את ה'אני שלי במצוות ובמעשים טובים מתוך נקודת הנחה שדודי מחכה לכלתו. ומאוד מאוד משנה לו החיוך שלי, האם טוב לי איתו, האם אני שמחה איתו.
בחודש אלול אנחנו חייבים לקרוא את הקללות שבפרשת כי תבא. מה יש?? למה אי אפשר לעבור שנה בלי לקרוא את זה? מה

סגולות וישועות

"שמעתי מידידי שנוהג כך בביתו, שבסיום סעודת שבת קודש מברכים כל בני המשפחה יחדיו - בניגון הידוע - את ברכת המזון בקול רם, וזכה מאז לראות ישועות גדולות"

על סגולת אמירת ברכת המזון בכוונה

בבלי וירושלמי, היה נזהר מאוד שלא לברך ברכת המזון אלא מתוך הכתב" (בדידי הוי עובדא).

בתקנות ואזהרות להגה"ק המקובל רבנו משה קורדובירו - הרמ"ק (הובא בספר הנהגות צדיקים) אות ח"י כתב: "לברך ברכת המזון בקול רם, כדי שיאמרו בניו אחריו אות באות מילה במילה" עכ"ל.

ובספר סגולות ישראל (מערכת מ אות יט) כתב וזה לשונו: "ברך ברכת המזון בקול רם בשמחה ובכוונה, וסימנך (משלי י, כב) 'ברכת ה' היא תעשיר' - ואין ברכת ה' אלא ברכת המזון שהיא מן התורה, כי אין שום ברכה מן התורה רק ברכת המזון, ואם 'לא תוסיף עצב', אלא תשמח בברכת המזון, אז באמת היא תגרום לעושר, עכ"ד.

ונסיים בדברים נפלאים שכתב בספה"ק 'אגרא דכלה' (פרשת וירא) כי הנשמה היתרה בשב"ק מתענגת מאוד כשמברך ברכת המזון בכוונה יתרה.

ומה נאה לשבח הנהגה טובה, ששמעתי מידידי שנוהג כך בביתו: בעת סעודת שבת קודש, מברכים כל בני המשפחה יחדיו (בניגון הידוע) את ברכת המזון בקול רם, וזכה מאז לראות ישועות גדולות.

(מחנה לחי')

כתב בספר החינוך (מצוה תל): כך מקובלני מרבתי, שכל הזהיר בברכת המזון מזונותיו מצויות לו כל ימיו בכבוד (משנה ברורה סי' קפה סק"א).

ובמדרש תלפיות (ענף בהמ"ז) הביא בשמו, שבנוסח ברכת המזון אין את האות פ - פ"א זקופה מאותיות מנצפ"ך, וזה לרמז בא, שכל המברך ברכת המזון בכוונה אין שולט בו לא 'אף' ולא 'קצף' (עטרת זקנים שם).

ידועים דברי הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע, שברכת המזון צריכה כוונה יותר מתפילה, שתפילה דרבנן וברכהמ"ז דאורייתא. עוד כתב במדרש תלפיות (שם): יכוין מאוד בברכת המזון ובדקדוק מילותיה שלא יבלעם, ואל יברך אלא מתוך הסידור, כי הכתב מעורר הכוונה, עכ"ד. וכן הקפיד על כך מאוד הרה"ק המהרי"צ מליובאוויטש ('המלך במסיבו' ח"א עמ' קטז). ואומרים בשם הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זי"ע שאמר לאחר צעיר לימים, שאם רצונו בבנים יראים ושלמים, יזהר לברך ברכת המזון מתוך הסידור.

ומספר הג"ר שמואל דוד הכהן פרידמן מח"ס שדה צופים: "ודכירנא שהגאון רבי חיים קרייזוירטה זצ"ל גאב"ד אנטווערפן, כשנחארכ אצלנו כמה פעמים, על אפ שהיה רקי רעל פה רש"ס

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

צנעא, תימן: "הרב ואב בית הדין מסבבים על כל בתי כנסיות שבעיר ובידם אגרות של תוכחות ואזהרות והתעוררות לימים הנוראים"

על המנהג הקדמון להכריז 'שובו בנים שובבים' בחודש אלול | מאת הרב ישראל יעקב פרבר והרב יהודה לייב שטיסל מח"ס 'המנהג'

הכל נועלים את החנויות ומתפנים מכל עסקיהם והלכו אנשים נשים וטף לשמוע הדרשה.

ובחלק משיבות ליטא ראשי הישיבות עוררו את הבחורים לתשובה ותיקון המעשים לפני סדר מוסר, ואח"כ למדו ספרי מוסר למשך שעה.

בספר 'יהדות המגרב - מסורות ומנהגים' מביא המנהג במכנאס שבמרקו, שהרב היה קורא בקול חנוק "ישן אל תרדם ועזוב התלהלהך, הרחק מדרכי בני אדם ושוב דרכי גבוהך, מה לך נרדם קום קרא אל אלוקיך".

בספרי מנהגים הביאו בשם ספר 'לדוד אמת' (הלכות ראש השנה) שהמנהג בתימן בעיר צנעא, שבראש חודש אלול המנהג שהרב ואב"ד מסבבים על כל בתי כנסיות שבעיר, ובידם אגרות של תוכחות ואזהרות והתעוררות לימים הנוראים, וכל אחד ואחד קורא את התוכחות בינו לבין עצמו, והחי ייתן אל לבו ושב מדרכו הרעה.

ידוע מנהגו של ה'דברי חיים' מצאנז זצ"ל שבשבתות שבחודש אלול היה אומר התורה בניגון מיוחד שהיה מעורר את כל העם בתשובה ('דרכי חיים'). וכן המנהג אצל רבוה"ק מבעלזא, שאומרים דברי התעוררות ומוסר בניגון מיוחד בסעודת שלישיית בשבתות שבחודשי אלול, ומרעיפים על השומעים ברכות בבני חיי ומזוני.

להארות והערות ניתן לפנות למכון 'המנהג' במייל: hamenhog@gmail.com

מנהג ישן היה נהוג בימים קדמונים, שהשמש היה מכריז בחודש אלול "שובו בנים שובבים".

ויש שכתבו שהמנהג היה, שאחר תפילת מנחה היה השמש מכריז "שובו בנים שובבים", ולאחר מכן היה איש מוכיח דורש לפניו בין מנחה למעריב בדברי כיבושים והתעוררות לעורר את לבבות בני ישראל לתשובה ('מטה אפרים' סי' תקפא ז). ומנהג יפה הוא, כדברי החיד"א בספרו 'ברכי יוסף' (או"ח תקפא, י).

אמנם באחד מספרי מנהגי ספרד ('כתר שם טוב' לרבי שם טוב גאגין זצ"ל) מתרעם על מנהג זה, ששמש בית הכנסת שהוא איש פשוט הולך וסובב בין הקהל ואומר ומכריז 'שובו בנים שובבים', דהיינו, 'שובו בתשובה אנשים הפראים בשרירות לב' - שזה אינו מן היושר, כי ייתכן שנמצאים בבית הכנסת אנשים תלמידי חכמים ואנשי מעשה. ואם היה המכריז איש זקן ונשוא פנים שיראתו קודמת לחכמתו, ולא השמש - החרשתי לזה, כיון שהוא מנהג נכון.

ואכן מצינו מקומות שהמכריזים היו אנשים חכמים וצדיקים, כמובא בספר מנהגיהם של יהודי גרוזיה, שלקראת הימים הנוראים היו החכמים מסתובבים בין העיירות ומעוררים את הציבור לחזור בתשובה בימים אלה שבהם הקב"ה קרוב לבני ישראל.

הגאון רבי זעליג ראובן בענגיס זצ"ל ראב"ד ירושלים היה מעיד מימי נעורו בעיר וילנא, שבחודש אלול היה המגיד דמתא דורש בדברי התעוררות כל יום בבית הכנסת הגדול, ובזמן הדרשה היו

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

את מי מינה ר' מוט'ל מסלונים לאפוטרופוס על ילדו ומה היתה תגובתו?

כתובת דף ע

לא שנו אלא שאין שם אפוטרופוס, אבל יש שם אפוטרופוס - אין מקחן מקח ואין ממכרן מכר

להוליכו לחופה..."

לשמע דבריו ריחף חיוך קל על פניו של רבי מוטל, ומאותו רגע הוטב לו עד שנתרפא לגמרי, והמשיך לחיות עוד שנים רבות, ועוד זכה להכניס אותו בן לחופה.

רבי מוטל סיפר כמה פעמים את המאורע הזה בהתפעלות רבה, והכירו בו שמחזיק בדעה כי בעצם כבר מלאו אז שנותיו, אלא שהיתה זו עת רצון בזמן שרבי אברהם אמר את דבריו, והוסיפו לו משמים עוד עשרים ושתים שנים, וכדברי רשב"י במסכת מגילה: "שמא היה עת רצון ותתקיים גם בי".

(נר לשולחן שבת' מתוך 'מריצי תורה מעולם החסידות')

בשלהי שנת תרצ"א חלה הרה"ק רבי מרדכי חיים סלונים זצ"ל וסבל יסורים קשים. כשהרגיש שקיצו קרב, שלח לקרוא למקורבו, מי שלימים נודע כהאדמו"ר בעל 'ברכת אברהם' מסלונים, זצ"ל, וביקש ממנו כי יאות לשמש אפוטרופוס לילדו בן הארבע, יהודה לייב, ויהיה לו כאב אחרי פטירתו.

רבי אברהם השיבו מיד: "מקבל אני". כעבור כמה רגעים של דומיה אמר: "קיבלתי עלי אפוטרופסות, הנה חובתו של האפוטרופוס לדאוג שהילד שבחסותו יקבל את מה שטוב לו, אך מה אעשה ובעיני הטוב ביותר הוא שאביו בעצמו יגדלו ויזכה

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו' הפותח בכל יום לתיבת המייל שלך

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

עובד הרואה שיש במפעל עובדים מיותרים - האם מותר לו לספר זאת לבעלי המפעל?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

עובדים כהוגן - דעת הגר"ש אלישיב (אשרי האיש ח"א פ"ל אות ז) שמותר לו לדווח אף אם הם יפוטרו מחמת דבריו. ואף אם לא נתמנה לפקח, דעת הגר"נ נוסבוים (מראי מקומות, להגר"ר ויליגר ח"ב) שמותר לספר על פועל שעבד רק חלק מהזמן ששכרוהו לעבוד, אף שע"י כן יעכב המעביד חלק ממשכורתו, כיון שבב"ד לא היו מוציאים מהמעביד ממון זה מספק, מחמת שהוא המוחזק בממון [וזאת אם יש לו ראייה או סיבה לחשוב ולהסתפק שלא עבד בשעות מסויימות, שאל"כ א"א לסמוך על עד אחד למנוע מתשלום שחייב].

וכן עובד הרואה שיש במפעל פועלים מיותרים, דעת הגר"א נבנצל (משנה ברורה ביצחק יקרא ח"ו בסוף הספר עמ' ד) שחייב לדווח על כך להנהלה משום השבת אבדה, אף שעקב כך יפוטרו חלק מהם [וראה לקמן (ציורים ס"א וס"י) שמשמע שאם ההנהלה יכולה לשים לב לדבר בעצמה אין צריך לספר]. והוסיף שכמו כן בודאי צריך לדווח לועד כשרות על זיופים בחותמת שלהם. ולמסור נהג אוטובוס שמרמה להנהלת החברה, דעת הגר"י סילמן (מראי מקומות שם) שמותר, כיון שדבר היזק שאין אפשרות לב"ד לטפל בו אפשר למוסרו אפילו לערכאות.

אחד התנאים הנדרשים להיתר לספר רכילות לתועלת, הוא שלא יסובב על ידי הרכילות נזק לאותו אדם יותר מאשר היה מגיע לו בדין תורה. בסעיף ה' מכלל ט' בהלכות רכילות מביא 'חפץ חיים' דוגמא למקרה כזה, כגון שהמספר יודע בחברו שהוא יקבל את סיפורו כאמת גמורה, ועל סמך זה יבטל עסקה עם פלוני. באופן זה, למרות שאם היו שני עדים מעידים על הסיפור בבית דין, היה מותר לו לבטל את העסקה, מכל מקום, כיון שכאן הסיפור מתבסס על פי עד אחד בלבד, נמצא שעל פי דין תורה יהיה אסור לו לחזור בו. וא"כ, בגלל הרכילות נגרם לנידון היזק יותר מאשר היה מגיע לו בדין תורה.

בביאורים ומוספים מביאים מספר נידונים בענין זה. האם מותר לאדם להסתלק משותפות על סמך מה שמע מאדם אחד? יש שכתב (נתיב חיים) שכשלא קבעו זמן עד מתי תימשך השותפות רשאי להסתלק, שהרי מבואר בשו"ע (ח"ו ס' קעו סט"ז) שכשלא קבעו זמן יכול כל אחד להיפרד מהשותפות מתי שירצה, וא"כ אין בהפסקת השותפות היזק והפסד שב"ד לא היו מבצעים, אלא רק מניעת רווח.

אדם שהתבקש לעקוב אחר פועלים בעבודתם ולדווח אם הם

* תוכנית יומית מענייני דיומא

בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי

המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורי משניות על מסכת

שביעית לתוכנית קניין שביעית

* שיעורי משנה ברורה לפי

סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל

הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי

תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

מדוע אומרים 'קרבנות' לפני התפילה?

בענייני הקרבן נחשב כאילו מקריבו - נהגו לעסוק לפני התפילה גם בענייני שאר הקרבנות וסדר עבודת המקדש, ובכללם ענייני עשיית הקטורת.

ורצוי לומר את כל האמירות הללו בבית הכנסת, מפני שהוא 'מקדש מעט'. ובזהר הקדוש הפליגו חכמינו ז"ל בגודל סגולת אמירת פרשיות הקרבנות וענייני הקטורת בכוונה.

[שו"ע מח, א, ומשנ"ב א; ביאורים ומוספים דרשו, 1 ו 3]

מנהג כל ישראל מימי קדם, לומר בכל יום את פרשת קרבן התמיד לפני תפילת שחרית, כנגד הקרבת קרבן התמיד של שחרית. ואמירה זו נחשבת כחובה הן לאנשים והן לנשים. ורבים נוהגים לאומרה גם לפני תפילת מנחה, כנגד הקרבת קרבן התמיד של בין הערביים.

והאומר את הפרשה עם הבנת תוכנה, נחשב לו הדבר כאילו השתתף בהקרבת התמיד בבית המקדש; ומסיבה זו - שהעוסק

האם ראוי להתנועע בתפילת 'שמונה עשרה'?

ולמעשה, יש לכל אחד לנהוג כפי טבעו, דהיינו, שאם התנועה מסייעת לכוונתו בתפילה, יתנועע, ואם לאו, לא יתנועע. ובכל מקרה, אם הדבר מפריע לתפילת סובביו, לא יתנועע.

וכתבו הפוסקים, שיש הנוהגים להתנועע בתפילה בתנועה משובשת, שהגוף עומד על עומדו, ורק הראש נע לימין ולשמאל, ואין לעשות כן, משום שזוהי דרך גאוה.

[שו"ע מח, א, ומשנ"ב ה; ביאורים ומוספים דרשו, 7]

מנהג ראוי הוא להתנועע בשעת לימוד התורה, כזכר לתנועתם של ישראל בַּרְתָּת בשעת מתן תורה, וככתוב: "וַיֵּרָא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֵק".

ויש שנהגו להתנועע גם בשעת תפילת 'שמונה עשרה', על שם הכתוב: "כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה ה' מִי כְמוֹךָ". אולם, יש שכתבו, כי אדרבה, בשעת העמידה לפני המלך ראוי לעמוד ללא תזוזה.

האם צריך לומר 'ויכולו' לפני הקידוש מתוך סידור?

ויש שכתבו שהאיסור נאמר רק באמירת הדברים שבכתב בדרך לימוד וכדומה, ולא באמירתם בדרך תפילה ושבת, כגון קריאת ההלל ואמירת תהלים. ודבר השגור בפי כל, כגון קריאת שמע - מותר לאומרו בעל פה, אך אם מוציא אחרים ידי חובתם, יתכן שראוי להחמיר אף באופן זה.

[שו"ע מט, א, משנ"ב ב, ג, ו רז, וביה"ל ד"ה כגון; ביאורים ומוספים דרשו, 2 ו 5; וראה משנ"ב ה]

אסור לקרוא אפילו אות אחת מהתורה שבכתב בעל פה. ונחלקו הפוסקים, אם האיסור הוא לכל אדם, או רק למי שמוציא אחרים ידי חובתם, כגון בקריאת התורה, או באמירת 'ויכולו' לפני הקידוש בליל שבת. ויש אומרים שלדעת הסוברים שהאיסור הוא רק למי שמוציא ידי אחרים ידי חובתם - האיסור הוא רק כשמוציא ציבור ידי חובה, ולא כשמוציא יחידים ידי חובתם, ולכן, לדעתם, אין צורך להקפיד על אמירת 'ויכולו' לפני הקידוש מתוך סידור.

* מי שיטן בבגדיו על מיטתו בתחילת הלילה, והיה בדעתו לקום בהמשך הלילה, ולחזור לאחר מכן ולישון שנת קבע נוספת עד הבוקר - נחלקו הפוסקים אם מברך את ברכות התורה לאחר השינה הראשונה.

* נשים מברכות את ברכות התורה כאנשים, משום שהן חייבות בלימוד ההלכות ובאמירת פרשיות הקרבנות. ויש אומרים, שהנשים אינן מחויבות בברכות התורה, אלא שנהגו לברך, כדרך שמברכות על מצוות עשה ש'הזמן גרמן'.

* את כל ברכות השחר, ניתן לברך לפני עלות השחר, למעט ברכת 'הנותן לשכוי בינה'. ובדיעבד, אם בירך הנותן לשכוי בינה לפני עלות השחר (לאחר חצות), יצא ידי חובתו.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

על איזה קלף ניתן לכתוב רק מזוזה ולא פרשיות תפילין?

ספר התורה, הגדולה משל התפילין. וקלף שעובד לשם מזוזה, לא ניתן לכתוב עליו ספר תורה או פרשיות תפילין, משום שקדושתם גדולה משל המזוזה.

ובכל קלף שעובד לשם כתיבת סת"ם - אסור להשתמש לצורכי חול, אלא אם כן הותנה על כך מראש. וראוי להתנות על כך, בנוסח: "אני נותן עורות אלו לתוך הסיד לשם קדושת ספר תורה, ואני מתנה לכשארצה שאוכל לשנותו לכל דבר".

[שו"ע לב, ח, ומשנ"ב כו; ביאורים ומוספים דרשו, 45]

קלף שְעוּבַד לְשֵׁם כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה, נִיֵּתֵן לְכַתּוּב עֲלָיו פְּרָשִׁיּוֹת תּפִּילִין וּמְזוּזָה, מִשּׁוּם שְׁקִדּוּשַׁת סֵפֶר הַתּוֹרָה וּקְדוּשַׁת הַתּפִּילִין וְהַמְזוּזָה נִחְשָׁבוֹת כְּעֵין קְדוּשָׁה אַחַת, וּבְנוֹסֵף - קְדוּשַׁת סֵפֶר תּוֹרָה גְדוּלָה מִקְדוּשַׁת הַתּפִּילִין וְהַמְזוּזָה, וְהַקְדוּשָׁה הַקְטָנָה נִכְלַלֵּת בְּקְדוּשָׁה הַגְּדוּלָה, וּלְכֵן, הֵרִי זֶה כֵּאִילוֹ נַעֲשָׂה הָעֵיבוֹד גַּם לְשֵׁם הַקְדוּשָׁה הַקְטָנָה.

וקלף שעובד לשם פרשיות תפילין, ניתן לכתוב עליו מזוזה, אך לא ספר תורה, מפני שהעיבוד לשם תפילין אינו מספיק לקדושת

האזינו לתוכנית 'הפותח בכל יום' בקו השיעורים של דרשו

כל הכתבות והתוכן משודרים להאזנה מדי יום מפי הרב אברהם פוקס

077-2222-666 שלוחה 31

הלוח היומי

י"ח אלול | רבי עבדאללה ב"ר אברהם סומך
זצ"ל, ר"י מדרש בית זלכה ורבו של הבן איש חי,
בעל זבחי צדק, חזון למועד, עץ השדה ועוד

יארצייט:

שס"ט: רבי יהודה ב"ר בצלאל ליווא זצ"ל, המהר"ל מפראג, בעל גור אריה, גבורות ה', חידושי אגדות, נתיבות עולם, תפארת ישראל ועוד.

תקס"ז: רבי צבי הירש ב"ר בנימין בושקא זצ"ל, אב"ד זאמוטש, ברודי ועוד, בעל שו"ת תפארת צבי.

תרמ"ט: רבי עבדאללה ב"ר אברהם סומך זצ"ל, ר"י מדרש בית זלכה ורבו של הבן איש חי, בעל זבחי צדק, חזון למועד, עץ השדה ועוד.

מה לעשות כשנופלים?

הרה"ק רבי משה מקוברין שאל פעם כפרי אחד: "האם רכבת על סוס?" והוא ענה: "בודאי" רבינו שאל: "האם פעם בעת שרכבת על הסוס נפלת ארצה?" והכפרי השיב: "כמה פעמים קרה לי שנפלתי" רבינו שאל אותו: "ומה עשית?" והוא ענה: "קפצתי עליו בחפזון עוד הפעם ורכבתי", ויען רבינו: "כן צריך האדם להיות בעבודת ה', שירכב על היצר הרע שלו, ואף אם מפילו פעם, יקום תיכף וירכב עליו עוד, וכן בכל פעם ופעם בהתחזקות".

(אמרות משה - ערך התחזקות עמ' ק)

אף אם קרה שנכשלנו ולא עמדנו בקבלות שקיבלנו על עצמנו, לא נתייאש, אלא נתחזק מיד ונמשיך להתמיד בכך ולבסוף נצליח.

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפוח בכל יום' לתיבת המייל שלך

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il